

դասի՝ ինչպէս որ, պատշաճօրէն վրա և դուր-
սէ տան դռան առաջ, փողոցում: Պատկ-
նները տանող կառավարիչները թիւը հաս-
նում էր չորսի, որոնք կրում էին իրանց
վրա 36 արծաթեայ և 75 ծաղիկայ ու մե-
տաքայ պատկերներ:

Պատշաճ արարողութիւններ յետոյ դադա-
ղը հանգուցեալի մերձաւորները ձեռքերի
վրա դուրս բերվեց ընկալարանից:

Փողոցի երկու կողմերում, տաների տա-
նիքները վրա, ինչպէս և ամբողջ ճանա-
պարհը՝ բնակարաններ մինչև վանքի առաջ
կեկեղեցին, լի էին անհատաբար բազմութեամբ:
Խանութներն էլ փակ էին այն փողոցներում,
որտեղից անցաւ հանդիսաւոր յաղակա-
ւորութիւնը: Յուշարկաւորութեան մասնա-
կէց էին դանդաղ հասակաւ գտնուել և հիմ-
նաւորութիւնները ներկայացուցիչները: Ներ-
կայ էին վաճառականական առաջ Ա. Մի-
լեան պաշտօնակալն շրջապատ իր օգնական-
ների և առեւտրական համայնքի ներկայա-
ցուցիչները: Կեսը, նոյնպէս մէջնաների և
արհեստագործների առաջներն իրանց ներ-
կայացուցիչները: Կեսը, համարները տա-
տա կանգնած էին իրանց դրօշակներով:

Մի քանի տեղերում սինեմատոգրաֆը հա-
նց յուշարկաւորութեան հանդէսի տե-
սարանները:

Իսպաղը մի քանի տեղ ինչպէս աղօթք
կատարելու համար:

Առաջին հանգիստը տեղի ունեցաւ Ման-
թաշխան և Բնիչ՝ զբաղմունակի առաջ: Ապա
սգարանիցս իր հակա տարածութեամբ ըն-
թացաւ Գոլգոթիակի պրօպագանդայով և,
հանկուտ փողոցաբանի շնորհիւ, մօտ,
գարեւալ կանգ առաւ, ուր հակերձ հողոցից
յետոյ սգորելը դիմեց առաջ՝ Իսրայէլիակի
փողոցով: Երբեք Մարաթիան փողոցը,
յուշարկաւորութիւնը հասաւ վանքի առաջ
կեկեղեցին:

Իսպաղի ետեղից գնում էր այնպիսի մեծ
բազմութիւն, որ ամբողջ փողոցները լցնէր,
որ այդ օրը յատկապէս ոտը էր հանված,
դուստրանները հետ միասին դժուարա-
նում էր կարգ ու կանոն պահպանել:
Եկեղեցում պատարագիչն էր կաթողիկո-
սական տեղապահ և էջմիածին ինքնատու-
թեան ներկայացուցիչ Յուսիկ արքեպիսկո-
պոսը: Երբեք էր ներսիսեան դպրոցի
քառասուն խումբը:

Պատարագը վերջացաւ ժամը 2-ին: Եկե-
ղեցում «Հայր մերից» առաջ խօսեց պատա-
կապից արքայապետը, որ, թելով հանգուցեալի
կատարած բարեգործութիւնները, շնորհ-
ք էր Ա. Մանթաշխան մարմնացրեց այն
նշանաւորը, թէ «հայ մարդ, որ մանկանա-
ցու ծովից, բայց անմահ յիշատակ թողցեց»:

Մի ոգեշունչ և պատկերասր ունով դա-
րանական խօսեց Բնիկ վարդապետը: Հայր-
տաբեր ընդգծելով հայ վաճառականու-
թեան կատարած պատմական և խորը կու-
րաբանական դերը հայկական կենսութեան և,
շնչելով Մանթաշխանի բարեգործութիւն-
ները ազգին և եկեղեցուն, յորդոր կարդաց
հայ վաճառականների, հետեւի հանգուցեալի
օրինակին և գնալ նրա ուղիով՝ անմահ ա-
նուն վաստակելու համար:

Պատարագն աւարտվելուց յետոյ, դադար
դուրս բերվեցով եկեղեցու բակը՝ դրվեց
սեղանի վրա, ուր խօսեցին:

Յովակիմ Մուսիկը՝ ներսիսեան դպրոցի
կողմից:

Տ. Յովակիմիսեան յորատակական Ըն-
կերութեան և խմբի կողմից այս ճառով:
«Երբեք Հայոց Դրամ. Ընկ. և հայ դրամա-
նական խմբի ներկայացուցիչ, ես իմ նուի-
րական պարտքս եմ համարում հրաժարուի
դրամից տուլ և շարժականութեան վերջին
խոսքը ասել այն մարդուն, որ իր կենսի
ընթացքում, մասնաւոր նրա վերջին տա-
րիներին, համոզված հովանաւոր հանդիսա-
ցաւ մայրենի բնիկը»:

«Առանց որեւէ աշտուածի, այլ այն ան-
կեղծութեամբ, որ վայել էր դադարի առաջ,
ես վկայում եմ, որ հայ թատրոնը վաղուց
և երկար ժամանակով փակված կը լինէր,
եթէ նրա ճգնաժամին օգնութեան չը հաս-
նէր Ալեքսանդր Մանթաշխանը»:

«Եւ որ կարեւոր է, Մանթաշխանը աշխա-
ցում էր թատրոնին ոչ պարտօնական կեր-
պով, այլ ի սրտէ՛ն նուէրներ տալիս էր ոչ
իւր օգուտներին, այլ իւր բարոյապէս
պարտաւորը նպատակ, լաւ գիտակցելով այն
մեծ դերը, որ խաղում է հայ թատրոնը
մեր փողովրդի քաղաքակրթութեան և մայ-
րենի լեզուի պահպանման գործում»:

«Ես անկեղծօրէն սիրում էր հայ թատ-
րոնը, յանձնում էր ներկայացումներին
նոյն իսկ տիւր ժամանակ, որտեղանում էր
հայ բնիկ ուրախութիւններով և վշտանում
նրա վշտերով»:

«Իմ խորին համոզմունքն է, որ Ալեք-
սանդր Մանթաշխանը ընդ միշտ կապա-
կցեցին հայ թատրոնին, եթէ մահը այդքան
շուտ չը խլէր նրա կենսի թելը»:

«Մնաց բարով, հայ թատրոնի անկեղծ
բարեկամ, թող հողը թէք և լինի քո աճիւնի
համար»:

Գոտանդին Մուսիկեան՝ Բագրի Կու-
տուրական Միւսիկեան կողմից և իւրեկ բնիկ
թիֆլիսեանի՝ առեւտրի մի ճառով բացատ-
րեց, թէ հանգուցեալ Ա. Մանթաշխանը
հայկական կուրաբանական և հողեր ձեռ-
նարկութիւնների մէջ ինչ անհայտ դեր
էր կատարել և որպիսի մեծ գործ է կատարել:
Իւրեկ թիֆլիսեանի նա խոսեցողով և նրա
աճիւնի առաջ և համոզված էր, որ թիֆլի-

սեցիները սրտերը ոչ թէ բուժարկութեամբ,
այլ անկեղծ, ինքնաբերական կերպով բար-
խում են նրա համար անկեղծ սիրով»:

Համը. Առաքելեան, Պարիկը հայկա-
կան դպրութիւն կողմից, հետեւալ դամբանականը
արտասանեց.

«Հայկական հեռաւոր դպրութեան մինը,
Պարիկը մայրաքաղաք Պարիկը հայկա-
կան դպրութիւն, յանձնել է ինձ այսօր՝ այս-
տեղ, Ա. Մանթաշխանի դաժնիքի առաջ, մա-
տուցանել դպրութիւն յարգանքը նրա աճիւ-
նին և իր խորին ցաւակցութեան ու վշտի
զգացմանց թարգման հանդիսանալ»:

«Պարիկը հայկական դպրութիւն վերջը և
ցաւակցութիւնը շատ բնական և անկեղծ
պէտք է համարենք, եթէ ի նկատի ունե-
նանք, որ Պարիկը և նրա հայկական դպրու-
թիւնը բարոյական սերտ կապերով զօրված են
Ա. Մանթաշխանի հետ, որի համար Պարիկը
և հայկական դպրութիւն երկրորդ հայրենիք էր
Թիֆլիսից յետոյ Այլը բարոյականութեամբ կապել,
որով Մանթաշխանը շարժվապէս է Պարիկը
հայկական դպրութիւն հետ, ոչ թէ միայն նրա
բնակութիւնն է երկար ժամանակ Պարի-
կում, երբ նա շփուում էր դպրութիւն անդա-
նիքի հետ, երբ շփուում էր ծրարախայի
մայրաքաղաքում պատանած հայկական գոր-
ծիչների և գործիչների հետ, որոնց չէր զա-
նում առատաձեռնօրէն օգնել, այլ զնախա-
րապէս այն հոյակապ, հայկական ճարտա-
բարեգործական ուժով կառուցված եկեղեցին,
որ նա կանգնեցրեց Պարիկում հայկական
դպրութիւն համար»:

«Եթէ Մանթաշխանը Պարիկը պէս մի աշ-
խարհաշունչ վայելում, որ մայրաքաղաքն
է լուսաւորութեան, բայց և մայրաքաղաք
անհաւատութեան, աթիւղով, եկեղեցի կա-
ռուցեց, զրա պատճառը մի փոքր տարբեր-
ութիւնն էր, ինչպէս կարող են եմքնորդել
շատերը, այլ մի խորին համոզմունք էր,
անկեղծ պարտք, որի առաջ մնալ միայն
պէտք է խոնարհուիլ»:

«Եթէ դուք պարտնենք, լաւ ունում-
նախորդը, դուք իմ տեսնել, որ Ալեքսանդր
Մանթաշխանի բարեգործական կենսի մէջ
մի քիչ կարծիք թելի նման անց էր կե-
նում, այդ քիչը այն է, որ նա իր բարե-
գործութիւնները խորացրեց մասը յառ-
կացում էր ազգային եկեղեցական հաստա-
տութիւնների և կամ այնպիսի հաստատու-
թիւններին, որոնք սերտ առնչութիւն ունե-
նեկեղեցու հետ»:

Ինչ էր դրա պատճառը, այն, որ Ա. Ման-
թաշխան ոչ թէ լոկ հայ էր, այլ հայ քրի-
ստոնիս, որ նրա համար հայ ազգութիւնը
և հայ եկեղեցին անբաժանելի, անանջատելի
մի միութիւն էին կազմում, որ նա չէր ճա-
նաչում հայ ազգութիւնը՝ եկեղեցուց դուրս, և
հայ եկեղեցին՝ հայ ազգութիւնից դուրս: Եւ
դրա համար նա Պարիկը հայութեան քաղա-
թիւնը ապահովելու, հայութիւնը Պարիկում
ներկայացնելու միակ միջոցը համարում էր
ազգային եկեղեցին, և դրա համար նա կա-
ռուցեց հայոց եկեղեցի Պարիկում»:

«Առաջ և Պարիկը հայ գաղութից այսօր իմ
բերանով վերջին հրաժեշտը տալով իր սի-
րեցեալ անդամ Մանթաշխանին՝ հասում է.
«Հանգիստ աճեալներդ, Ալեքսանդր Ման-
թաշխան, նման ինչ խաղաղութեամբ»:

«Միևնոյն ժամանակ պարտք եմ համարում
կատարել մի յանձնարարութիւն: Այսօր
պարտք ընդհանուր հիւանդոտարանի
ի դէմս իր առաջ թարգման միջոց Թադի
խան Մուսապաշխան վարդի, յանձնել է ինձ
թարգմանի հայերէն իր պարսկերէն տա-
րիները: Նա ասաց Մեր. «Դուք անհայտնի
մէջ, մեր նուիրական գրքերում կայ
մի ասացումը. «Բարեգործը, բարի մար-
դը, երբ մեռնում է, նա իսկապէս չէ
մեռնում, այլ միայն փոխում է իր բնա-
կարանը, այն տարբերութեամբ, որ անց-
նում է աւելի շնորհ անելի փառաւոր բնա-
կարան: Մեռնում են իսկապէս նրանք, որոնք
բարի գործ չեն կատարել: Իսկանդր Ման-
թաշխան յաւիտեան կենդանի է և այժմ
ապրում է աւելի փառաւոր բնակարանում»:

Ապա մի դամբանական կարգաց առեւտր-
կան դպրոցի աշակերտներից՝ մինը դպրոցի
սանիքի կողմից՝ արտայայտելով աշակեր-
տութեան անունը քրախտաբարութիւնն ու
ցաւը:

ՎԵՐՋԻՆ ՏԵՆԿՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)

Սիկոյակ. — Հրդեհի ան-ծովեան գոր-
ծարանում գիշերը շարունակվում էր:
Այրվեց երկու արհեստանոց. փչացված
են գործիչները և նրանք: Վնասները
100,000 ռուբլուց անցնում են:

Տոկիո. — Լրագիրները տպագրում են
Բերլինից բերվող տեղեկութիւններ Ռու-
սաստանի պատերազմական միութեն-
ին մասին շրջապատի դէմ և Սուլթան-
լիսովի և Կաթոնական զինուորական
միւսխորքի առաջիկայ տեսակցութեան
մասին: Յամադայալում այրվեց 1,300
տոնն: Երկուսը մահացան: Շատերը
ստացան այրուածքներ:

Բերլին. — «Փաստիչ Յայտունը», խո-
սելով Հեռուստ-Արեւելի որոտայի միջ-
նորոյն մասին, յայտնում է, որ Ռու-
սաստանը կանգնած է բոլորեալի նոր
դարաշրջանի շնորհիւ: Գնդի ա-
րեւել միջոց առաջնապահման մէջ:

Ձինաստանում գործերի դրութիւնը
շատ դժուարին է դառել: Նախագահներ-
ները այնտեղ դատարաններ են այնպէս,
որ տանում են դէպի պատերազմ: Նա-
պոնական քաղաքագիտութիւնը շարու-
նակում է աշխատել անսովոր ճարպի-
կութեամբ: Եթէ Ձինաստան և Ռու-
սաստանի միջև ընկնի պատերազմ,
Տոկիոյում կարող են րօպէսից օգտուել:
Վարդը է արդէն, որ ընդհանուր դու-
թիւնը Ասիայի այն մասում, ուր շրի-
վում են երեք մեծ պետութիւնների
շահերը, այնպէս չէ եղել լարված, ինչ-
պէս ներկայումս է:

Մէլիկ. — Օտարազգի ներկայացու-
ցիչները, հաւաքվելով ամերիկական
դեսպանի հրաւերով ամերիկական դես-
պանատունը, ջննդութեան առան միա-
սին գործելու ծրագրերը օտարազգի-
ների ազանդութեան պաշտպանու-
թեան համար: Խորհրդակցութիւնից
յետոյ ամերիկական դեսպանը այցելեց
արտաքին գործերի մինիստրին և հա-
ղորդեց նրան մշակված ծրագրերը:

Դոնալդ. — Ապտամբները յայտարա-
րեցին իրենցը մայրաքաղաք և կաղ-
մեցին ժամանակաւոր կառավարու-
թիւն:

Բերլին. — Շարաթ երեկոյեան կայսրը
մեկնում է Վիսթադեյց Լօնգոն, ուր
կը ժամանէ երկուշաբթի:

ԹԻՐԻԲԻՒ ԵՒ ՊԱՐՍԿԱՍՏԱՆ

(Պետերբուրգի Հնո. Գործ.)

Կ. Պոլս. — Միւսխորական ճգնաժամը
ձգձգվում է: Պայտանում աշխատում են
վեզիրին հարցապնդում տալու օգտին
նստաշրջանի վաղաժամ փակման պատ-
ճառները մասին:

Կանէա. — Դուռն ուրոյումը՝ ու-
ղարկել Կրեմլ մահմեդական դատա-
ւորներ առաջացրեց մեծ յուզում:
Ազգաբնակչութիւնը վճռեց ոչ ոքով ար-
գելով դատարանների ծովային իշխելուն:
Դործադիր կոմիտէն մերժում է թոյ-
լատել դատարանների հարցը մասին
բանակցութիւններ, գտնելով, որ այդ
կը հակառէր Կրեմլի երկու սահմանա-
դրութիւններին, որոնք ճանաչված են
հոլանաւորող պետութիւններին:

Բերլին. — «Փաստիչ Յայտունը»
թերթին Աթէնքից հեռագրում են,
«Դուք հրատարակեց հրաման, ո-
րում մասնաշրջանի թիւրքալի և Յու-
նաստանի միջև եղած բարեկամական
յարաբերութիւնները, հրահանգում է
վերադառնալ յունական աղբաւանների բոյ-
կոտ խիստ միջոցների սպառնալիքով»:

Լօնդոն. — Պատասխանելով հարցա-
պնդման, հնդկական գործերի վարչիչ
օգնական Հոստեդին յայտարարեց, որ
Պարսից ծոցում գնդեր դադարի մուծ-
ման ընդհանուր համար կազմած ար-
շաւարտներ իսկ և բաւական քանա-
կութեամբ զէնք և ստիպեց ազգա-
կան մարտանենգներին թողնել ծոցի
ափերը:

ՀԱՅԹԻՐ ԶԱՎՍ, ԿԳՂՈՒՄ

Սուրբաբայ (Զավա կղզի), 16/29 մարտի
Սուրբաբայ քաղաքի հայերի թիւը 2-
300-ի հասած լինելով՝ օրը շարունակվում
է աւելանալ՝ մի եկեղեցի ունենալու ան-
հրաժեշտութեամբ զգալի եղաւ: Կենսաբար
մի քանի հոգու նախաձեռնութեամբ բնիկ,
փողով տեղի ունեցաւ, ուր սկզբունքով ըն-
դունվեց և շնորհից եկեղեցի ունենալու ան-
հրաժեշտութեան Յիշուա փողովում կեր-
նականապէս յայտնի եղաւ, որ պ. Գեորգ
Աբգաբեանը (որը մի բարեգործ յայտնի
հարուստ գործարանատէր է այստեղ) ցան-
կեկեղծ և յայտնի իր սեփական ծախքով
կեկեղծու շինութիւնը կառուցանել: Եթէ
Սուրբաբայի հայերը կը փողովին 30,000
գրիւր (գրիւրը գրեթէ հասարակ է ռուբլուն)
իւրեկ դրամաւորին կատարելով եկեղե-
ցին, որի տոկոսներով պէտք է հայկաթ-
վեն քանակայի, ժամկէտի ուժովները և ե-
կեղեցու միւս ծախքերը Ժողովականները
ընդունելով այդ առաջարկը ձեռնարկեցին
հանգանակութեան, և ուրախութեամբ յայտ-
նում են, որ մինչև այժմ հանգանակվել է
մօտ 14,000 գրիւր: Եւ ունենք, որ շուտով
լրանայ ծանալի քանակը և ոչ-հետեւ
ապագայում կունենանք այստեղ մի
հայոց եկեղեցի, որը կը ծառայի իւրեկ
հայերին կենտրոն և այն կողմերի
հայերի խորթացման և ձուլվելու առա-
ջը կանան, որը ինձ մեծ մտահոգու-
թիւն էր պատճառում իմ Զավա հանելու
օրեց: Եւ հարում եմ մեր եկեղեցուն վրա
իւրեկ մի ազգային-կրօնական հաստատու-
թեան վիճակաւոր քանակային կարող կը լի-
նի այստեղի հայ երեխաներին հայերէն լե-
զուի և կրօնի դաս աւանդել, որից դժբա-
ղաբար բոլորովին դուրս են նրանք և ա-
րդէն այլաներկելու ու ձուլվելու նշաններ
ակնյայտնի են դժբաղաբար:

Այլատեան արքեպիսկոպոստ այստեղ դե-
գերելով ոչինչ չէ արել, մի քանի հոգու
նախաձեռնութեամբ գրուել և գնում մի բա-
րե գործ, որը նրա պարտականութեանն էր
գրուել: Յ. Տէր-Յակովբյանսեան

նախաձեռնութեամբ գրուել և գնում մի բա-
րե գործ, որը նրա պարտականութեանն էր
գրուել: Եւ յետոյ անհաւաք: Եւ յետոյ անհա-
ւաք: Յ. Տէր-Յակովբյանսեան

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԵԿԱՏԵՐԻՆԱ ԳԱՐԱՇՎԻԻ

Այսօր, մայիսի 1-ին, վրաց Արտաւա-
նութեան թատրոնում, երեկ, ժամը 7 1/2-ին,
վրացի հասարակութեան տոնում է վրացի
աղբաւանները կենդանի եկաւորինա Ռէ-
վալի դուստր Գարաշվիլիի գրական և հա-
սարակական գործունէութեան 40-ամեայ
յօթեկանը:

Ո՛վ է եկաւորինա Գարաշվիլին
նա մէկն է այն փոքրաթիւ խմբի ան-
դամներից, որը վրաց փողովրդի զար-
գացման, ինքնաձեռնաշնորհման, ինքնագոր-
ծունէութեան, լուսաւորութեան և կուսու-
րական առաջնապահման համար շարժանց
շատ քաղաքացի ու աշխատանք թափեց,
հաղածվեց ու անարգանք կրեց, բայց
չը մոռացաւ իր փողովրդը, խոյ չը ձեռ-
ցան նրա անբաւ տառապանքների հան-
դէպ, այլ ծանր խաչի ներքոյ անբաւով
անդաւանան կերպով ծառայեց նրան,
հանդիսանալով նրա քաղաքակրթութեան
կարեւոր և առաջնապահ գործունէ:

Գրեկարունէին ծնվել 1851 թ. յունիսի
16-ին: Գործը քաղաքում: Նրա հայրն էր Իշ-
խան Ռէվալի Թարսան-Մօլթալին, իսկ
մայրը՝ իշխանայնուր Բագրատիոն-Իսա-
թալիլին:

Ունի տարեկան հասակում ծնունդը նրան
Թիֆլիս բերին և յանձնեցին նախ դերմա-
նացիների դպրոցը, իսկ ապա Ամբարում
նրան քաղաքի պանսիոնի դատարանակու-
թեանը:

Երբ 12 տարեկան դարձաւ, նրան ուղար-
կեցին վաթիսական իւզականներին յայտնի
Ֆրանսուէի M-me Ժամկի դպրոցը, ուր նա
սովորեց ֆրանսերէն լեզուն, միաժամանակ
ուսանելով մայրենի բարբառը:

Վաղաժամ կորցնելով իր մօրը՝ դեռահաս
կտորի դատարանակութեան գործը ընկաւ
նրա հօր վրա, որը բարոյապէս բարձր
յատկութեան տէր մի մարդ լինելով իր
զատիկ վրա մեծ ազդեցութիւն գործեց,
ներշնչելով նրան մասնաճ հոգու մէջ մարդա-
սիրական, հումանիտար գաղափարներ:

1868 թ., 16 տարեկան հասակում աւար-
տելով M-me Ժամկի դպրոցը, նա միայն
զարգելի վրաց գրականութեան ուսումնա-
սիրութեան, իսկ 1870 թ.ին նա արդէն
դուրս եկաւ գրականութեան ասպարէզ:
18 տարեկան հասակում սովորելով «Դրօշ»-
թերթում իր գրական անդրադարձը աշխա-
տութեանը՝ «Դրօշ»-թերթի հիմնադրող
գիւղական դպրոցների մասին՝ խորագրով
Սիւսած այդ օրից, նա անխնայ կերպով
աշխատում է գրականութեան մէջ, վաղ
մասնակցութիւն ունենալով և հասարակա-
կան կառուցման:

Ե. Գարաշվիլ

Հրատարակիչներ՝ Ա. ՔԱԼԱՆԹԱՐ
Յ. ՏԵՐ-ՄԱՐԿՈՍԵԱՆ
Հ. ԱՌԱՔԵԼԵԱՆ

